

มาตรการดำเนินการในการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคไข้หูดับสำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข

๑. มาตรการป้องกันโรคไข้หูดับ

๑.๑ ให้ความรู้แก่ประชาชน

๑.๑.๑ ไม่รับประทานผลิตภัณฑ์จากหมูดิบ หรือสุกๆดิบๆ รวมทั้งเครื่องในและเลือดดิบ และให้เลือกซื้อจากแหล่งที่เชื่อถือได้

๑.๑.๒ เมื่อมีแผลที่มือ ห้ามสัมผัสเนื้อ/เลือด/เครื่องใน/ผลิตภัณฑ์จากหมูโดยตรง

๑.๑.๓ ไม่ควรเก็บผลิตภัณฑ์จากหมูและเนื้อชนิดอื่นๆ ในภาชนะเดียวกันเพื่อป้องกันการปนเปื้อนของเชื้อ

๑.๑.๔ หลังสัมผัสเนื้อหมู ให้ล้างมือด้วยน้ำสบู่และน้ำสะอาดทุกครั้ง

๑.๑.๕ ไม่ใช้เบียงและมีดกับเนื้อหมูดิบและอาหารปรุงสุกร่วมกัน

๑.๑.๖ ในการปรุงเนื้อหมูให้ใช้น้ำต้มเดือด หรือใช้ความร้อนอย่างน้อยที่ ๗๐ องศาเซลเซียส ๑๐ นาที หรือสังเกตเนื้อหมูที่ปรุงด้วยความร้อนว่าปราศจากสีแดง

๑.๒ เมื่อพบผู้ป่วยรายแรกในพื้นที่ให้ดำเนินการสอบสวนโรคเพื่อค้นหาผู้ที่มีความเสี่ยงในพื้นที่เพิ่มเติมโดยเร็ว

๑.๓ เฝ้าระวังแนวโน้มของสถิติการป่วยด้วยโรคไข้สมองอักเสบในตำบลอื่นๆที่ไม่ทราบเชื้อสาเหตุ และหากมีอาการป่วยด้วยโรคดังกล่าวร่วมกับประวัติการรับประทานหรือสัมผัส เนื้อ/เลือด/เครื่องใน/ผลิตภัณฑ์จากหมูให้ส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการ

๑.๔ หากพบการระบาดของผู้ป่วยในพื้นที่ที่มีแหล่งโรคสงสัยจากที่เดียวกัน ประสานงานไปยังปศุสัตว์ กรมประมง สัมพันธ์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมดำเนินการป้องกันโรคไข้หูดับจากแหล่งกำเนิดโรค (ประชาสัมพันธ์การเลือกซื้อเนื้อสัตว์ เฝ้าระวังการระบาดของโรคหมูรวมถึงการตายผิดปกติของหมูในฟาร์ม และโรงฆ่าสัตว์ในพื้นที่ หากแหล่งเกิดโรคอยู่ในฟาร์มใช้มาตรการป้องกันการสัมผัสโดยตรงกับเชื้อ)

๒. ตรวจจับการระบาด

๒.๑ เฝ้าระวังอัตราการป่วยและผู้ป่วยที่มีอาการเข้าเกณฑ์ทางคลินิกในมนุษย์ ใช้สูงมากกว่า ๓๘ องศาเซลเซียส โดยหลังจากซักประวัติการเจ็บป่วยและตรวจร่างกายแล้วไม่สามารถอธิบายสาเหตุของไข้ได้ ร่วมกับมีประวัติเลี้ยงสัมผัสหรือรับประทานหมูหรือเลือดหมูดิบภายใน ๑ สัปดาห์

๒.๒ เฝ้าระวังการระบาดของโรคหมูจากเชื้อสเตรปโตค็อกคัส ซูอิส รวมถึงการตายผิดปกติของหมูในฟาร์ม และรอยโรคที่เกี่ยวข้องกับโรคในโรงฆ่าสัตว์ในพื้นที่

๒.๓ เฝ้าระวังผู้ป่วยที่มีอาการ ใช้สูงเฉียบพลัน (มากกว่า ๓๘ องศาเซลเซียส) โดยหลังจากซักประวัติการเจ็บป่วยและตรวจร่างกายแล้ว ไม่สามารถหาสาเหตุอธิบายสาเหตุของไข้ได้ ร่วมกับ มีประวัติเลี้ยงหมู ขำทะเลหมู หรือสัมผัสเนื้อหมูมือเปล่า หรือรับประทานเนื้อ/เลือด/เครื่องใน/ผลิตภัณฑ์จากหมูดิบหรือสุกๆดิบๆ ภายใน ๑ สัปดาห์ โดยเฉพาะผู้ป่วยที่มีโรคประจำตัวเรื้อรัง เช่น เบาหวาน ความดัน

๓. การแนะนำผู้ป่วย

๓.๑ หากมีอาการ ใช้สูงมากกว่า ๓๘ องศาเซลเซียส มีอาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ มีประวัติเลี้ยงหมู ขำทะเลหมู หรือสัมผัสเนื้อหมูมือเปล่า หรือรับประทานเนื้อ/เลือด/เครื่องใน/ผลิตภัณฑ์จากหมูดิบหรือสุกๆดิบๆ ให้รีบไปพบแพทย์ภายใน ๓ วัน

๔. การทำลายเชื้อไข้หูดับ

๔.๑ การทำความสะอาดอุปกรณ์และสิ่งของ สถานที่ปนเปื้อนให้สวมถุงมือยาง และใช้น้ำยาฆ่าเชื้อ เช่น น้ำยาไลโซล คลอรีน โซดาไฟ เป็นต้น เพื่อทำลายเชื้อโรค

๕. การดำเนินการโดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีการระบาดโรคไข้หัด

๕.๑ บูรณาการการดำเนินงานร่วมกับกรมปศุสัตว์ กรมประชาสัมพันธ์ และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตามแนวคิดสุขภาพหนึ่งเดียว

๕.๒ สร้างความรู้และความตระหนักเรื่องโรคไข้หัด แก่

๕.๒.๑ ประชาชนทั่วไป ประชาชนที่มีโรคประจำตัวเรื้อรัง กลุ่มประชาชนที่ดื่มสุรา

๕.๒.๒ กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพเกษตรกรเลี้ยงหมู กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพรับจ้างโรงฆ่าสัตว์ ผู้ประกอบอาชีพขายเนื้อหมู และผู้ปรุงประกอบอาหาร

๕.๓ ติดตามสถานการณ์การระบาดอย่างต่อเนื่อง และเมื่อพบผู้ป่วยในชุมชนให้ค้นหาผู้ป่วยรายใหม่เป็นเวลา ๑๔ วัน หรือจนกว่าโรคจะสงบและดำเนินการเฝ้าระวังผู้ที่มีความเสี่ยงโรคในชุมชน และสอบสวนโรคในกลุ่มที่เสี่ยง ตลาด และโรงฆ่าสัตว์ที่เสี่ยงต่อการสัมผัสโรค



เอกสารโรคไข้หัด



กรมควบคุมโรค กองโรคติดต่อทั่วไป
โทร. ๐ ๒๕๔๐ ๓๑๗๗ - ๗๘